

Till läsaren

Du har i din hand en ny årgång av Sool-Öen, den åttonde.

Du frågar dig, om det inte snart är färdigskrivet? Kan det finnas mer att skriva om ett så pass begränsat ämne som en socken, dess historia och kultur, dess geologi och natur, dess karaktär och liv? Det finns stoff för många årgångar, så länge det finns goda medarbetare, som skildrar och berättar och som med glädje lämnar sitt bidrag i enkel språkdräkt eller välformulerad, mustig eller finslipad, lärdomsberikande eller underhållande. Redaktionens stora glädjeämne är just att så många vill vara med att forma och bevara det som eftervärld skall minnas och begrunda. Tack alla goda medhjälpare!

Årgång efter årgång har haft sitt tema — bokens röda tråd. När du vänder på bladet, kommer dina ögon att vila på den bild, som vill uttrycka temat för denna årgång av Sool-Öen.

Lasarusbössan, fattigbössan, vid stigluckan till Sollerö kyrka, och temat står klart för dig: sociala förhållanden i Sollerö socken.

Det är om detta årets krönika vill förtälja, delvis mustig och grovkornig, delvis finstämd, varm och mjuk — ja precis som det kunde vara i förhållandet människor emellan i tider då Lasarusbössan var livsviktig för många sockenbor.

Redaktionen

Den som den fattiga
gifver, honom skall intet
fattas; men den som sina ögon
afvänder, med honom skall
det fast tillbaka gå. Dröfpråtsb. 28. 27

HÄR INSAMLADE MEDEL
DISPONERAS AV
KYRKORÅDET
FÖR SOLLERÖ KYRKA
OCH FÖRSAMLING

Foto: Lars Erik Kloockar